

af den ærede Landsthingsmand, til hvem jeg før sigtede. Han fandt, at det var mindre korrekt, og jeg veed, at der er et Sogneraad, hvis Formand sagde: jeg gjør det ikke, og da han ikke vilde gjøre det, saa har denne Kommune til den Dag idag været fri, og dog bor der i denne Kommune baade Skrædere og Skomagere og Snedkere. Maa det ikke vække Misnoie omkring i Landet, at dette kan finde Sted? Og det er ikke alene derved, at Sogneraadene skulde opgive, hvad de anse for fri Næring, at Uligheden fremkommer, men ogsaa derved, at der er Sogne, hvor man opmaalder hos Smaaaprangere, hos dem, der drive lidt Handel, og sætte dem i Skat, medens de Andre i Sognet ere fri. Jeg var i største Forlegenhed forgangen Sommer, da en Pranger henvendte sig til mig og tilbød sig at klage over Rigsdagen som det Sted, hvor man drev Lovgivningen paa en mindre heldig Maade. Jeg bad ham om at begrunde det. So, sagde han, naar en Mand i Sognet, der driver større Handel end jeg, er fri for Skat, og jeg skal betale Skat, saa maa der være noget galt og ubilligt ved Rigsdagens Love. Jeg maatte indrømme dette og forholdt mig taus; thi det er ganske vist mindre heldigt, at saadanne Love overhovedet kunne bestaa. Jeg veed Steder, hvor Høiskolebestre eller rettere Høiskoleforstandere — og deriblandt er jeg — ere fritagne, men paa andre Steder, hvor man beskatter dem. Det er meget uheldigt, at der kan være saa stor Forskjel i Kommuner, som ligge tæt op til hinanden. Jeg har hørt sige — og veed med Visshed — at der er Enkelte, der have søgt til Generaldirektoratet om at blive fri; Generaldirektoratet har nægtet det flere Gange, men efter at de ere komne med Attest for, at det var i en aldeles forsvindende Grad, at de drev den paagjældende Cihvervsgræn, ere de blevne fri. Det er noget, som jeg ikke kan lade hengaa, at der overhovedet skal være en saadan Væksen tilstede, en saadan Gaaen frem og tilbage, som trods Cirkulæret af 19de October 1869 gjør det forbundet med saa stor Uleilighed at faa sin Bygning udløst. Mit Spørgsmaal til den høitærede Finansminister gaar derfor ud paa, om han i en nær Fremtid vil

forelægge et Lovforslag om Forandring i de bestaaende Love angaaende Bygningsafgiften, og jeg har derved ravnlig hørt de Forandringer for Die, som jeg allerede har nævnt angaaende Leiere og Indsiddere, og ogsaa angaaende det, at Folk kunne blive frie mod Sogneraadets Attest, forsaavidt det var et rent Bierhverv, der næsten nærmede sig Husflid, hvori de dreve denne Næringsgræn. Jeg anser det for nødvendigt, at der snarest muligt foregaar Forandringer i den af mig antydede Retning. For det Tilfælde, at Kjøbstadkommissionen og Ministeriet ikke skulde blive færdige med et almindeligt Lovforslag til næste Samling, hvad jeg helst ønskede, og hvori jeg heller ikke kan tvivle om, at Landet ogsaa vil blive taget med, hvad der ogsaa udtrykelig er udtalt af den høitærede Finansminister, vil jeg dog meget ønske, at vi snarest muligt — i denne Samling anser jeg det selvfølgelig for umuligt — i næste Samling faa disse mindre Forandringer foretagne, og tillige maatte den høitærede Finansminister ganske vist ved et meget stærket Cirkulære, hvori det gjordes gjældende, hvad der skulde betragtes som Næring og hvad ikke, kunne fjerne nogle af de Ulemper, der hænge ved den Maade, hvorpaa Afgiften bliver udredet, idet det, som af mig oplyst, er ganske forskjelligt i de ved hinanden liggende Kommuner. I det jeg har udtalt dette, skal jeg selvfølgelig ikke yttre Noget om, i hvilke Retninger en mere almindelig Bygningsafgiftslov skal gaa, som jeg har tænkt mig maatte komme, om ikke i en nær Fremtid, saa i alt Fald i den nærmeste, og jeg skal kun sige, at jeg ønsker og haaber, at den høitærede Finansminister maa være meget heldigere, end hans Forgænger var med det Lovforslag, han fremkom med i Samlingen 1866—67, thi det tilfredsstillende, saavidt jeg har opfattet Situationen, i Grunden Ingen, eller i alt Fald kun et meget lidet Mindretal, idet det lagde Skat paa en ny Klasse Medborgere uden at fritage dem, der havde klaget over Overbeholdelse. Jeg haaber, som sagt, at den høitærede Finansminister vil være heldigere, og dersom det skulde være for længe, inden vi kunne vente at faa en saadan almindelig Lov om Bygningsafgiften, vil jeg spørge den høit-